

Den ærede første Taler udtalte sig med den sikre Fagkundskab, hvorover han raader, om forskellige Bestemmelser, han vilde have ændrede. Under disse Omstændigheder er der af Detailbemærkninger kun blevet lidet tilbage for den, der som jeg er henvist til at granske det foreliggende Lovforslag med ikke særlig fagkyndige Øjne. Det ærede Medlem lod imidlertid uomtalt et Par af de Punkter, som jeg ved min Syslen med Forslaget har fæstet mig ved, og jeg skal tillade mig kortelig at berøre disse, for derved yderligere at underbygge Ønsket om, at Lovforslaget maa blive henvist til Udvalgsbehandling.

Min første Bemærkning gælder Bestemmelsen i § 4 A., hvor der gives Regler om, at unge mandlige Arbejdere fra Udskrivningen af Skolen til 16 Aars Alderen kun maa beskæftiges i Tiden fra Kl. 6 Morgen til Kl. 8 Aften. Den ærede første Taler (Stilling) berørte denne Bestemmelse og fandt den uheldig. Jeg tiltræder det ærede Medlems Opfattelse i saa Henseende og skal tillade mig kortelig at motivere hvorfor. Jeg vilde foretrække ligesom det ærede Medlem, at Tidsgrænsen blev ændret til Kl. 5 Morgen til 7 Aften, og det af den praktiske Grund, at det i Provinserne mange Steder er Tilfældet, at netop de unge Mennesker, hvorom der her er Tale, anvendes til at bære Brød ud til Forhandlerne, hvilket maa ske inden Kl. 6 Morgen.

Det ærede Medlem (Stilling) omtalte endvidere Bestemmelsen i § 4 B. a., som giver nærmere Regler for, hvorledes Arbejdsgiveren har at forholde sig, forinden han begynder at anvende et ungt Menneske til Natarbejde, idet han da har at indgive Lægeattest med Paategning om en fornyet Lægeundersøgelse, endvidere Arbejdsbog med deri indeholdt Arbejdsplan. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at disse Bestemmelser kunne berede meget betydelige Vanskeligheder — saaledes bl. a. denne, at Arbejdsgiveren derved forud skal binde sig til en bestemt Arbejdsplan, hvad der maaske ikke passer for Provisbagerierne, hvor Forholdene ere saa vekslende fra Dag til Dag og fra Uge til Uge. Jeg skal i det hele slutte mig til det af det ærede Medlem udtalte Ønske om, at man paa dette Omraade maatte kunne finde en lempeligere Ordning, idet der jo ingen Anledning er til at gøre Ordningen mere omstændelig og besværlig, end Nødvendigheden kræver.

Lovforslagets Hovedformaal er jo at

give Regler dels for unge Menneskers Arbejde i Bagerier, dels for Arbejdsfriheden for Bageriernes Fagarbejdere. Den første Del af dette Formaal omhandles i § 4, medens der i § 5 er givet Regler for Arbejdsfriheden. Forholdet er her dette, at der i Københavns og Frederiksbergs Kommuner skal gives et ugentligt Fridøgn, men med Adgang for Arbejdsgiveren til efter nærmere bestemte Regler og med nærmere bestemte Begrænsninger at kunne beskæftige Arbejderne indtil 3 Timer af Fridøgnet. For Provisbageriernes Vedkommende er Forholdet derimod dette, at Arbejdsfriheden henlægges til Søndag fra Kl. 12 Middag til Kl. 4 næste Morgen. Jeg ser nu ganske vist, at denne Bestemmelse er indført efter Samraad med Bagerstandens Fællesorganisation, men der er for Provisbageriernes Vedkommende ingen Adgang til, saaledes som Tilfældet er i Københavns og Frederiksberg Kommuner, at beskæftige Arbejderne i nogen Del af denne Fritid. Jeg skal villig indrømme, at en Arbejdsfrihed af 16 Timer ingenlunde kan siges at være for rigeligt tilmaalt, men der synes mig at kunne opstaa en praktisk Vanskelighed derved, at man i Provinserne ikke kan anvende nogen af Arbejderne til Surlægning i Fritiden. Hvis jeg ikke er fejl underrettet, bør i Sommerhalvaaret Surlægningen foregaa efter Kl. 12 Middag; den maa og skal foretages ogsaa om Søndagen, hvis der skal kunne bages Rug- og Sigtebrød om Mandagen, og det kan dog neppe være Meningen, at Arbejdsgiveren skal være bunden til hele Sommerhalvaaret igennem selv at besøge Surlægningen Søndag Eftermiddag. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for 9de Kreds (Stilling) vilde føle sig særlig tiltalt ved at være bunden til sin Bedrift hver Søndag Eftermiddag i Sommerhalvaaret. Disse Betæneligheder potenseres yderligere, naar man ser Bestemmelsen i Forbindelse med den ogsaa af det ærede Medlem for 9de Kreds omtalte Bestemmelse i 2det Stykke af § 6, ifølge hvilket Indenrigsministeren efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse kan bestemme, at der skal indføres et fuldt Fridøgn. Ogsaa af den Grund maa jeg tage Forbehold overfor denne Bestemmelse. Af Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg endnu kun kortelig omtale § 7. Denne er at anse som en højst betimelig og højst nødvendig Dispensationsparagraf, da den — det skal jeg villig indrømme — i væsentlig Grad bidrager til at fjerne de Betæneligheder, man ellers kunde nære